

Så var det för mig

Annika Richert

Inledning

NÄR MIN MAMMA dog hittade jag ingenting som hon skrivit. Inga brev, inga dagböcker eller anteckningar av hennes hand fanns kvar. Utom några enstaka recept med hennes lite spretiga handstil. Jag har saknat att hon inte lämnat något skriftligt efter sig. Jag vet inte vad hon tänkte eller drömde om.

Jag beslöt att mina barn och barnbarn skulle få veta något om mig, vem jag var och hur mitt liv gestaltat sig.

Jag började på en skrivarkurs på Senioruniversitetet. Under fem år har vår grupp arbetat tillsammans, inspirerat och granskat varandras texter. Vi har valt de teman som intresserat oss. Det har varit en spännande och givande resa där många minnen väckts till liv. Jag har också skrivit för min egen skull. Det har varit roligt men ibland också svårt och smärtsamt. Vissa teman har jag gruvat mig för, andra har gett ren och skär berättarglädje.

Texterna är skrivna som egna fristående essäer. Avsikten är inte att de skall läsas i ett streck. Titta här och där så hittar du något som intresserar.